

Abstrakt

Práce si klade za cíl zodpovědět, jaké faktory hrály hlavní roly v procesu přijímání Lisabonské smlouvy na Slovensku a v České republice. V obou zemích byl proces ratifikace značně rozdílný, ať už se jednalo o délku, či o komplikovanost ratifikačního procesu. V práci operuji s konceptem, který říká, že zahraniční politika Slovenska a České republiky byla vytvářena na základě některých vnitropolitických a zahraničněpolitických faktorů.¹ Na Slovensku se jednalo především o vymezení se vůči předchozím suverenistickým vládám Vladimíra Mečiara. V České republice naopak panovalo přesvědčení, že ČR do Evropy patří, a proto si může dovolit kritizovat i některé kroky. Po analýze postojů všech významnějších politických stran v obou zemích jsem došel k závěru, že se daný koncept dá vztáhnout i na proces přijímání Lisabonské smlouva a jsou to především ony zmiňované faktory, které ovlivnily délku a složitost vyjednávání přijetí Lisabonské smlouvy.

¹ Petr Drulák, Michal Kořan a Jan Růžička, „Außenpolitik in Ostmitteleuropa“, Osteuropa 58 (červenec 2008): 139-152.